

Maria Gibała

Nagrządzana i wyróżniana w konkursach poetyckich i fotograficznych. Wymyśliła i redaguje rubrykę „Przystań Poetycka” w miesięczniku „Nasz Przemysł”. Autorka tomików poezji *Klimaty* (2013), *Sto pięćdziesiąt kilo dobroci* (2016) i *Palenie pie-rza* (2020).

Życie na biegunach

cały drewniany
zrobił go dla mnie ojciec
cwałowałałam na nim w kuchni
wypuszczaliśmy się w dalekie podróże
na łąki i pola
szybko coraz szybciej
wokół stołu
aż cały kuchenny świat wirował
innym razem powoli spokojnie
spacerkiem lub tylko odpoczywaliśmy
czerwone bieguny
wyraziste okrągłe oczy
kiedy ja rosłam on małał
w końcu zniknął gdzieś w komórce
a może wybiegł niepostrzeżenie
kiedy słyszę słowa znanej piosenki
czasem staję się małą dziewczynką
przybiega do mnie jak dawniej
konik z rozwianą grzywą

Szukam swojej

naga prawda
nie chodzi rozebrana
święta prawda
nie modli się w kościele
szczerą prawdzie
daleko do szczerości

Mowa ciała

stoję przed tobą
przeoglądam się w lustrach
widzę błękit nieba
i granat nocy
spojrzenia mówią wszystko
co chciałybym powiedzieć
w twoich źrenicach odbija się
ocean mojej miłości

***

kiedy uspokoi się już wszystko
wrócimy na właściwe tory
będziemy spacerować wieczorami
wzdłuż uczuć
z miłością za rękę
w snach będziemy przy sobie
w dniach obok na wyciągnięcie ramion
topić będziemy się w swych spojrzeniach
nasze usta zaznąją spokoju

Małgorzata Wioletta Lipecka

Mieszka w Jarosławiu. Nauczycielka, absolwentka jarosławskiego Liceum Sztuk Plastycznych, Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie, Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz Wyższej Szkoły Biznesu i Przedsiębiorczości w Ostrowcu Świętokrzyskim. Wiersze publikowała w „Kurierze Błażowskim” i na forach internetowych.

porzucona gdzieś po drodze

nie szukam
ale i nie unikam jego wzroku
gdyby mnie pragnął
sam by mnie zatrzymał

w sklepie w kościele w pół drogi
na szczyt Burdż Chalifa
lub na łańcuchach Orlej Perci
gdziekolwiek

nie chcę się narzucać
choć w myślach mam chmurę pytań
i garść na ustach zastrzeżeń

nie jestem ciekawa
jak się nazywa
i jaki naprawdę jest
chcę tylko wiedzieć
czego ode mnie chce

żyję tak jakby był
choć ciągle
nie mogę pozbyć się wrażenia
jakby go jednak nie było

czy będę rozgoryczona
jeśli po tym wszystkim
nie poda mi ręki?

możliwe
ale nie bardziej niż wtedy
gdy się okaże złudzeniem

Droga

krok za krokiem
schodami do przodu
stopniami spiętrzonych
wydarzeń
krok po kroku
drogą przed siebie
pieczęcią uczynków
wybitych za sobą
idziesz ku nowemu
życia odrodzeniu
zgarbiony niemocą
rozkwitasz nadzieją

Mirosław Grudzień

Poeta, eseista, historyk i tłumacz literatury, także autor krótkich form prozatorskich. Niezrzeszony. Wydał tomik wierszy *Bezszenność przed światem* (2014).

nieznajoma

wynurzyła się z jesiennej mgły
nierozpoznana niedostrzegalna
bezdonna
postała pod drzwiami

co z nią robić
gdzie ulokować
czym karmić
do niczego nie pasuje
nie ma peselu
ani dowodu osobistego
podejrzana
może z półświatka

bez infekcyjnego testu
bez karty szczepień
taka niepotrzebna

odwróciła wzrok
odeszła samotnie
rozpłynęła się w deszczu

miała na imię miłość

Marta Gdula-Żukowicz

Wydała tomiki poetyckie *Ula-dzić rzeczywistość* (2008), *Ślady życia. Wiersze zebrane* (2020) oraz prozatorską dylogię wspomnieniową *Peregrynacje pamięci* (*Przedwojenny i powojenny Leżajsk* oraz *Lubaczowskie ćwierćwiecze*). W latach 2010–2014 przewodniczyła Stowarzyszeniu Literackiemu „Witryna” w Stalowej Woli, gdzie mieszka obecnie.

Niezbędnik

Kropelka radości
w bezmiarze goryczy
pomocna dłoń
gdym ciemność
chwilka szczęścia
na krawędzi tęczy.

I jeszcze tylko
ukryć w dłoniach
jak perłę
łagodną ciszę
i wierzyć
że tak da się żyć

***
Znużona
zadrapaniem
codziennosci
poczułam zapach
budzącej się ze snu
ziemi.
Spływające po twarzy
słońce
przyniosło uczucie
radości.
Wzruszyła bezbronność
nikłych traw
i śpiew ptaków
Znowu byłam
Szczęśliwa.

***

Gdzieś między piekłem
i niebem
gestem pojednania
i niechęci
wciąż na nowo budujemy
swoj świat
cierpliwym słowem
przebaczenia
podpieramy zmurszałe
ściany
w mozolnym trudzie
zalepiamy
pojawiające się ciągle
pęknięcia
wzajemnych niezrozumień
by po chwili uciec stąd
jak najdalej...

Ale wracamy
skruszeni
z nową nadzieją
że razem
ma jednak dla nas
jakiś sens
w imię Ojca i Syna
a może i w imię
nasze?

Manolis Aliginzakis Ognie

Poeta, pisarz grecki z Krety,
a teraz obywatel Kanady.
Autor kilkudziesięciu książek
wydanych w językach angielskim
i nowogreckim, tłumaczony
w kilkunastu językach na
świecie – od Hiszpanii po Chiny
i Japonię.

Soczewka

Śmiejący się opal soczewki
w blasku twoich oczu
zastygłe słowa trochę smutku
w twoim słabym śpiewie
do twojego słońca ukrytego
za pnem drzewa
potrzebny jest czas
twoja uwaga i twoja decyzja
a ty trzymasz żaluzje zamknięte
słoneczne światło zawsze ujawnia
sekrety pod białą pościelą
podobne dwóm ziarnom uśmiechu
które skrywasz w dłoni
trochę szczęścia i
bezcelowa sucha rozmowa

mówisz

w następnym życiu zostanę filozofem
by eliminować problemy świata

Antyczne ognie nadal
płoną wewnątrz świątyń

przed portykami
w centrum agory

gdzie elokwentny poeta niegdyś
wygłaszał ulotne strofy wierszy zanim

paranoiczna oligarchia
wypędziła go z miasta

przychodzą do nas obrazy
i nic tak naprawdę

nie zmieniło się przez wieki
z wyjątkiem wynalazku

kuli która z prędkością światła
przyspiesza proces zubożniania

Samotnie

Samotny włos tańczy
lekką jak piórko
środkowy palec poszukuje
intymności skrytej
w szpumatycznych haustach
wilgotnego powietrza pod
twoim prześcieradłem, a świerszcz
uparcie naśladuje twoje odgłosy
zrównując je z tym nikłym światłem
uwięzionym zmysłowo
pomiędzy twoimi nogami i

mówisz

dotykaj mnie teraz dotykaj mnie tutaj
gdzie z rozkoszy pulsuje moja krew

Jerzy Gronkiewicz

Chory człowiek

On nic nie mówi,
o nic nie prosi;
on tylko patrzy
i cicho cierpi.

On wszystko przyjmie,
wszystko przetrzyma;
wszystkiemu wdzięczny,
choć nic nie ma.

Ja go zobaczę
w tłumie krzykaczy;
podam mu rękę –
wiem co to znaczy!

Iskierka

Jeszcze się tli iskierka licha
w popiele z dni codziennych naszych,
jeszcze nadziei promyk błyska,
że droga dalej gdzieś prowadzi.
Jeszcze dzień całkiem się nie skończył,
jeszcze nie wszystko mgłą pokryła
i drogi długi szmat pozostał,
a ty o końcu pieśni śpiewasz.
Przetrwaj noc ciemną i złowrogą,
nie słuchaj bardów złych poematów,
o świecie spójrz mi prosto w oczy,
zwróć się ku słońcu, idź do celu!

Poeta, z zawodu lekarz, pochodzi z Jasła. Autor poezji dla dzieci *Pośród skałek* (2008), *Lysy księżyc* (2018), a dla dorosłych tomików – *Moja Droga* (2016), *Bieszczady na gitarę i cztery pory roku* (2017). Do części swoich utworów komponuje muzykę. Jego utwory i piosenki można odnaleźć na Facebooku i YouTube.

Bieszczadzki Dział

Ma kopę, może więcej lat,
a w worze cały swój majątek;
ma czas i kij, co znaczy świat,
dziurawy płaszcz, kapelusz wspomnień.
Nie wspina się na szczyty gór,
ma głodny but, kulawą nogę;
kuśtyka wzdłuż bieszczadzskich wód,
jak głodny jest do pstrągi łowi.
Zna saren stado, bobrów miot,
czaple, bociany i motyle;
zna domy, gdzie witają go,
zna ludzi, którzy chłoną ciszę.
Uwielbia snuć historię swą,
opowie wszystkim prawie wszystko;
żagłówka płynie w mętnych mgłach,
tama odcina gorzką przeszłość.
Historię zna krainy snów,
znał tych, co życie swe oddali,
za góry, lasy, rzeki nurt,
za wolność pięknych, białych żagli.
Już czas na niego, daje dłoń,
uśmiech na przeoranej twarzy,
w nostalgii wiatr prowadzi go,
odchodzi w świat pragnień i marzeń.